

Hemelse dagen op aarde

Jb. Klein Haneveld (1918-1988)

Hemelse dagen op aarde, wat een heerlijke gedachte! Dagen van vrede, van zegen en voorspoed. Dagen zonder tranen, zonder zorgen, zonder ziekte en zonder pijn. Dagen van ononderbroken gemeenschap met God. Dat is bijna onvoorstelbaar!

In het paradijs

Toch zijn er eens zulke dagen op aarde geweest. Een korte tijd kende het eerste mensenpaar de hemel op aarde. Zij hadden geen zorgen en kenden geen verdriet. Zij kenden God. Zij wandelen en spraken met Hem, zij leefden in volledige gemeenschap met Hem.

Maar alles veranderde. Prachtige, geurige bloemen maakten plaats voor doornen en distels. Blijdschap en vrede maakten plaats voor smart, ziekte en dood. De heerlijke band tussen de Schepper en Zijn schepsel werd door de intrede van de zonde wreed en abrupt verbroken. De dagen van de hemel op de aarde verdwenen. De grote worsteling, de moeizame strijd, de enorme inspanning van het zondige en van God vervreemde mensdom begon.

Door sommigen wordt deze menselijke inspanning ‘beschaving’ genoemd. Wat is eigenlijk ‘beschaving’? Het is de menselijke eierzucht om zijn levensomstandigheden, die een gevolg zijn van de zonde, buiten God om te verbeteren. Men wil de dagen van de hemel op aarde terugwinnen, maar zonder God.

In de loop der eeuwen zijn vele beschavingen gekomen en weer gegaan. Niemand kan ontkennen dat zij geweldige veranderingen tot stand hebben gebracht als het gaat om de stoffelijke dingen. Maar hebben al deze beschavingen, ook die van de 20ste eeuw, de menselijke nood en ellende verbeterd of opgelost? Hebben zij de misdaad gestopt? Hebben de beschavingen geleid tot een vermindering van het menselijke lijden? Hebben zij de oorlogen uit de wereld gebannen?

Natuurlijk waren de oorlogen van twee- of drieduizend jaar geleden meedogenloos en wreed. Maar zijn zij nu soms minder wreed? Moeten wij

niet eerlijk toegeven: hoe groter de beschaving, hoe verschrikkelijker en bloediger de oorlogen? Is de laatste wereldoorlog niet het huiveringwekkende bewijs daarvan? En wat zal de toekomst brengen? Wij moeten er niet aan denken! Miljoenen schreeuwen vandaag de dag om vrede en recht. Zij zoeken naar uitgangspunten, nieuwe methoden. Door wanhoop gedreven, werpen zij zich op bewegingen als het humanisme, het socialisme of het kapitalisme. Maar kunnen wij van deze bewegingen verwachten, dat zij ons een hemel op aarde zullen brengen? Of veroorzaken zij alleen maar nog meer ellende?

In Kanaän

“Opdat uw dagen en de dagen uwer kinderen in het land, dat de Heere uw vaderen gezworen heeft te geven, vermenigvuldigen gelijk de dagen des hemels op aarde” (Deut. 11:21). Deze woorden zijn gericht aan het volk van Israël. Zij beloven dit volk dagen van de hemel op aarde. Uit de context blijkt, dat daaraan wel een voorwaarde verbonden is: gehoorzaamheid aan God. Maar aan dat Goddelijke ‘indien’ heeft Israël nooit voldaan, en daardoor heeft het volk geen ‘dagen van de hemel op aarde’ gekend in het beloofde land. De Israëlieten waren ongehoorzaam, hardnekkig en afvallig. Hun geschiedenis werd een lang verhaal van verdriet en lijden, van tranen en bloed. Dagen van de hemel op aarde? Wij kunnen beter spreken over dagen van droefenis op aarde, tot op de dag van vandaag. Vervolging op vervolging, verdrukking op verdrukking. En de toekomst wordt steeds donkerder.

Misschien was er gedurende een veertigtal jaren een gunstige uitzondering. In deze korte periode heeft Israël althans iets van die hemelse dagen beleefd. Dat was niet zozeer het gevolg van Israëls gehoorzaamheid, het was vooral te danken aan één persoon. Zijn naam was Salomo! God had hem wijsheid gegeven en alle dingen voorspoedig gemaakt gedurende zijn regering. De zegen was overvloedig. Er heerste vrede in het land en er was welvaart.

Onvoorstelbaar rijkdommen werden over het land uitgestort, waarvan ook heidenen de zegeningen mochten meegenieten. Een grote tempel werd gebouwd, die de Heere met Zijn heerlijkheid vulde. Maar plotseling verdween zij en zulke dagen, als die van Salomo – de koning van vrede – hebben zich nooit meer herhaald in de geschiedenis van het mensdom.

Toch kwamen er nog hemelse dagen. We zien een oude man, een priester: Zacharias. Een kleine baby ligt voor hem, zijn eigen kind. Plotseling wordt de vader vervuld

met de Heilige Geest en barst hij in een profetisch lofgezag uit. Hij spreekt over Gods getrouwheid. Want de heraut van de komende Koning was geboren: Johannes de Doper. En slechts korte tijd later baarde de maagd een Zoon: Immanuel, God met ons!

De Eniggeborene van de Vader had Zichzelf bekleed met een menselijk lichaam om onder de mensen te kunnen wonen. Zijn heerlijke dienst onder de mensen brachten inderdaad dagen van de hemel op aarde. “En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond; en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader, vol van genade en waarheid” (Joh. 1:14).

Tijdens Jezus' omwandeling

Hemelse dagen braken aan, toen Hij naar deze aarde kwam. Hij verrichtte wonderen en tekenen, die het bewijs leverden, dat Hij van God gezonden was. Zijn gezegende lippen spraken woorden van vrede. Een vrede die door mensenharten door alle eeuwen heen tevergeefs was gezocht. “Uw zonden zijn u vergeven, ga heen in vrede”. De vloek van ziekte en pijn verdween voor Zijn soevereine wil “Ik wil”.

Melaatsen werden gereinigd van hun onreine ziekte, de ogen van blinden werden geopend, doven hoorden, stommen spraken, duivelen werden verdreven en doden opgericht. Zelfs de krachten van de natuurlijk moesten zich aan Zijn gebod onderwerpen: “Zwijg, wees stil”. Niemand kwam tevergeefs met zijn nood tot Hem. Waarheen Zijn weg ook ging, overal was Hij tot zegen. Genade was uitgegoten over Zijn lippen. De woorden die Hij sprak waren “woorden van eeuwig leven”. Het waren dagen van de hemel op aarde. Steden en dorpen waarin Hij kwam werden “tot de hemel toe verhoogd”! Maar ook ditmaal gingen de hemelse dagen voorbij.

Het Kruis waaraan onze Heiland stief heeft een dubbele betekenis. Aan de ene kant openbaart het op machtige wijze de liefde en rechtvaardigheid van God. De Heere Jezus Christus heeft aan het kruis het grote werk volbracht, toen Hij Zijn met doornen gekroonde hoofd boog in de dood, in de offerdood. Zijn grote werk legde het onwrikbare fundament voor de hemelse dagen die eens op aarde zullen komen. Dan zal de zonde en de vloek er niet meer zijn. De eerste dingen zijn dan

weggegaan. Hemel en aarde zullen verenigd zijn en de Heere in alle eeuwigheid aanbidden: “Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde”.

Maar aan de andere kant openbaart het kruis de vijandschap van de mensen, de verdorvenheid van de zonde. De wereld, geregeerd door satan, de overste der wereld, kent de Heere Jezus niet. Die haat Hem. Die haat is niet verminderd in al die eeuwen. Hoe meer Hij verworpen wordt door Joden en heidenen, hoe meer de vloek heerst over het mensdom.

Vandaag geen hemel op aarde

Dagen van de hemel op aarde? Alleen een dwaas spreekt zo over deze tijd. Alleen mensen die verblind zijn door de god van deze eeuw, verwachten hemelse dagen door de krachtsinspanningen van de machtige wereldleiders. Dagen van dikke duisternis, van verwoesting en verschrikkelijke rampen beleven wij! Echt geluk en echte vrede is in de wereld niet te vinden.

Toch zijn er mensen die een hemel op aarde beleven. Welke mensen dat zijn? Het zijn de mannen en vrouwen die door genade zijn overgaan van de duisternis tot het licht, van de macht van de satan tot God. Hemelvreugde is er in de harten en levens van allen, die Christus hebben aangenomen. Die in Hem geloofd hebben, die vergeving van zonden ontvangen hebben, die wedergeboren zijn, die de Trooster – de Heilige Geest – in zich hebben, die verzekerd zijn van hun eeuwige zoonschap en hun hemelse erfenis. Zij hebben nu al een hemel hier op aarde en een hemel nog in het zicht.

Zie, naar de eenzame ziel. Hij is alleen. Vele zorgen drukken op hem. Maar een open bijbel ligt voor hem. Hij heeft de beloften van God gelezen, heeft Zijn stem gehoord. Nu ligt hij op zijn knieën in gezegende gemeenschap met zijn Heere en Heiland. Aardse zorgen verdwijnen als sneeuw voor de zon. De vrede van God vervult zijn hele hart. Hij ervaart in zekere zin de hemel, terwijl hij nog op aarde is. Met tranen in de ogen heft hij zijn hoofd omhoog. De zienlijke dingen verbleken, de onzienlijke dingen worden zichtbaar voor het oog van zijn geloof. Zijn hoop krijgt vleugels en werpt zijn schaduw vooruit in de toekomst.

“Want nog een zeer weinig tijds en Hij die te komen staat, zal komen en niet vertoeven”. Nog een kleine tijd en wij zullen oog in oog staan met onze Verlosser. Het uitzicht op zo'n heerlijke toekomst brengt nu al hemelse dagen voor allen, die Zijn verschijning

liefhebben en die geloven en hopen in Hem.

Als Christus wederkomt

Dagen van de hemel op aarde! Zij zullen eens aanbreken voor alle mensen, voor alle volken. Het Woord van de Heere heeft gesproken. Zij zullen niet komen door menselijke inspanningen en prestaties. Zij zullen niet komen door een godsdienstige evolutie, ook niet door Evangelisatie en zendingsarbeid. Zij zullen niet komen door wetenschappelijke uitvindingen en ontdekkingen, niet door grote bewegingen, door globalisering of door de Verenigde Naties. Zij zullen niet komen door toenemende kerstening van de wereld of door de oecumenische beweging. Dagen van de hemel op aarde zullen alleen komen door Hem “welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw” (Hand. 3:21).

Zij komen er aan, deze beloofde dagen van zegen, vrede en gerechtigheid. Zij zullen komen door Jezus Christus, Die leed en stief aan het kruis voor onze zonden, Die de vloek op zich genomen heeft. Hij heeft de kroon van doornen, het symbool van de vloek, op Zijn hoofd gedragen. Als Hij al in Zijn vernedering hemelse dagen heeft gebracht, hoe heerlijk zal het dan zijn als Hij komt met heerlijkheid en macht, om de heerschappij over alle koninkrijken van de wereld te aanvaarden. Alleen Zijn persoonlijke en zichtbare wederkomst zal “dagen des hemels op aarde” brengen. Dan zal het gebed worden: “Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde”.

Alleen dan – en niet eerder- zullen “de zwaarden tot spaden geslepen worden en de spiesen tot sikkelen” (Jes. 2:4). Dan zal er geen oorlog meer zijn. Alle naties zullen één gemeenschap vormen en samenleven in liefde en vrede.

Ja, Jezus Christus zal “groter dan Salomo” zijn en Zijn koninkrijk zal zich uitstrekken tot aan de einden der aarde. Alle volken zullen Hem dienen en alle koningen van de aarde zullen de Koning der koningen en de Heere der heren aanbidden! Dan zullen er dagen van hemel op aarde zijn. Glorie voor Jezus. Halleluja.